

Cultura i Espectacles

Premis Literaris de Girona 2011

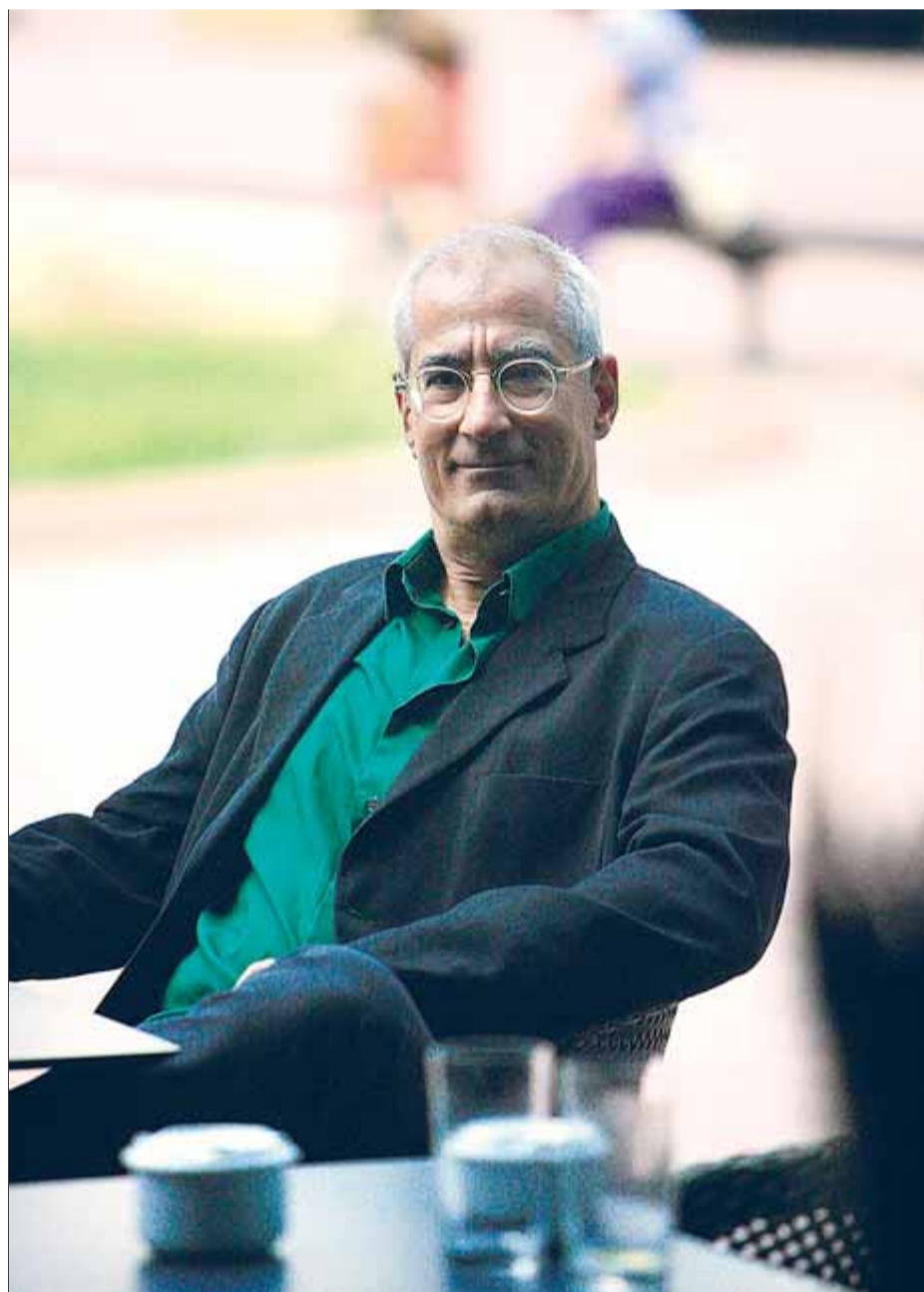
David Cirici guanya el Bertrana per una obra sobre l'esnobisme en el món de l'art, i Vinyet Panyella rep el Palol de poesia i Mireia Sopena, el premi d'assaig

La novel·la de la crisi

Eva Vázquez
GIRONA

Una patrulla dels Mossos irromp en una venerable institució cultural de Barcelona per procedir a un registre que posarà al descobert un dels fraus més descomunals de la història recent del país. Els sona la imatge? Doncs així arrenca *I el món gira*, la novel·la amb què David Cirici (Barcelona, 1954) va rebre ahir el 44è Premi Prudenci Bertrana, dotat amb 42.000 euros, encara que Fèlix Millet es transforma en la ficció en un tal Ricard Moja, president de la fundació del Macba, i la trama gira al voltant de l'especulació i l'esnobisme de l'art contemporani, un món que "inquietava" l'autor des de feia temps, però també de la crisi, a través d'uns personatges afrontats a la urgència d'una transformació. L'escriptor, fill del crític i historiador de l'art Alexandre Cirici, no s'ha plantejat fer un escarni del món de l'art, assegura, "perquè seria massa fàcil", sinó més aviat una crítica del "papanatisme cultural". Si es burla d'algú, en tot cas, és de la clientela d'alguns dels seus productes, d'aquesta "gent disposada a pagar deu milions per les sabates de Damien Hirsch", posem per cas.

A la novel·la, la figura de l'artista és encarnada per Res Benito, un nom rere el qual "es pot reconèixer més d'un creador contemporani", a qui Ricard Moja, abans de caure en desgràcia, ha recomanat perquè treballi en un gran mural al·legòric sobre el cant per al Liceu. El problema és que Benito associa l'origen

David Cirici assumeix com un repte la dedicació a la literatura per a adults. ■ MANEL LLADÓ

del cant a l'orgasme, concretament a l'orgasme femení, i concep un enorme plafó sembrat de pèls públics, missió per a la qual disposarà de la inestimable col·laboració de tres perruqueres de la Verneda que organitzen entre la parròquia un eficient servei de recollida de pelatge.

Mentre Benito elucubra sobre la musicalitat del sexe, i l'alcalde recomana el lubrific projecte al patronat del Liceu sense saber exactament a què s'està comproment, el pare de Ricard Moja, que fa trenta anys ja va perdre la pista d'una filla a l'Índia, decideix fer alguna cosa per re-

dimir la seva infausta nissaga enviant un antic xicot de la noia, ara un funcionari municipal encarregat de donar assistència als indigents, a buscar-la allà on sigui amb l'esperança de salvar almenys algú de la família.

Amb aquest mosaic turbulent, "escrit amb agili-

tat i molt de diàleg", David Cirici, que va donar-se a conèixer en el món de la literatura infantil i juvenil però que fa anys ha assumit el repte, diu, de la literatura per a adults, accepta haver construït "una història d'aparença còmica però que té molt de tragèdia". Més aviat s'acosta al realisme nord-americà,

El Rahola reconeix un treball sobre el fundador dels llibres de poesia de l'Óssa Menor

puntualitza, amb la seva voluntat de mostrar "com és la Barcelona de la crisi", on "els pobres es fan rics i els rics, una mica menys rics". L'escriptor no ha volgut fer una novel·la sobre bons i dolents (ben mirat, la història neix de l'"estranya simpatia" que l'inspirava Fèlix Millet, afirma), una distinció moral que no creu que tingui a veure amb la literatura: "Un bon novel·lista és amic dels fracassats i dels tramposos, fins i tot dels fills de puta, perquè qui és que no té a la vida algun amic una mica fill de puta?"

Cirici, que el 1986 ja havia guanyat el Ramon Muntaner amb *L'esquelet de la balena*, va encapçalar el cartell dels Premis Literaris de Girona en una nit en què la gironina Dolors Garcia i Cornellà va tornar a qüestionar la rigidesa de compartimentar la literatura segons l'edat

dels lectors en rebre el Muntaner per *S'acosta un frontfred que deixarà neu a cotes baixes*, una història inspirada en la gran nevada del 8 de març del 2010 que molt bé hauria pogut passar per una novel·la convencional si no fos que l'autora focalitza l'interès en tres nois d'un autobús escolar que queden aïllats en una masia de la Selva, al costat dels masovers, uns jornalers magribins, una mare amb el seu nadó i una prostituta de carretera.

El Rahola d'assaig el va rebre l'editora i estudiosa Mireia Sopena (Barcelona, 1975) per *Josep Pedreira, un editor en terra de naufragis. Els llibres d'Óssa Menor (1949-1963)*, un treball sobre aquesta col·lecció de poesia llegendària que va servir de plataforma, durant el franquisme, a autors com ara Riba, Espriu, Peruchó o Sarsanedas. El Miquel de Palol de poesia el va recollir l'escriptora sitgetana Vinyet Panyella per *Sang presa*, un poemari en tres blocs que l'autora va qualificar d'"explosió de vitalitat interior" i que deu molt, sobretot la tercera part, a l'impacte de l'amistat i la mort de Baltasar Porcel. Pel que fa al premi Lletra d'espais digitals dedicats a la literatura catalana, el van rebre *ex-aequo* el Corpus literari digital de la Càtedra Màrius Torres de la Universitat de Lleida i les pàgines d'autors i obres catalans de la Viquipèdia. Finalment, Guillem Gisbert, dels Manel, que no va assistir a la cerimònia, va obtenir el Cerverí a la millor lletra de cançó per votació popular per *Benvolgut*. ■